

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 119.103 van 8 mei 2003
in de zaak A. 101.044/XIV-9132.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat A. NAVASARTIAN,
 kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
 Kroonlaan 190

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Armeense nationaliteit, op 27 februari 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 februari 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 4 september 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 22 maart 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 3 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 februari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. NAVASARTIAN, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur Ch. LECHAT, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 23 september 1999 en zich vluchteling verklaart op dezelfde dag; dat op 4 september 2000 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 15 februari 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is, die als volgt is gemotiveerd:

“Aan betrokkene werd op 19 december 2000 op zijn gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor zijn asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.

Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 4 september 2000.
(...)”.

2. Betreffende de toepassing van artikel 26 van voornoemd koninklijk besluit van 9 juli 2000.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een enig middel het volgende aanvoert:

“Schending van de motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van de rechten van de verdediging.

De bestuursbeslissingen moeten in rechte en in feite gemotiveerd zijn. De verplichting tot motivering houdt o.a. in dat het bestuur moet rekening houden met alle elementen in zijn bezit en met kennis van zaken een beslissing moet nemen.

In casu ontbreekt een dergelijke motivering.

Betrokkene heeft op 16.01.2001 zowel een medisch attest als zijn schriftelijke motivering neergelegd bij het CGVS. Zijn afwezigheid werd aldus gelegitimeerd door zijn ziekte. Betrokkene staat sinds zijn aankomst in België onder medisch toezicht en is verschillende keren gehospitaliseerd.

Bovendien was het CGVS in bezit van alle documenten die het toelieten om een beslissing te nemen in verband met de asielaanvraag van de verzoeker. Het CGVS was o.a. in het bezit van alle documenten van de verzoeker, zijn interview bij de DVZ, zijn schriftelijke verklaring, zijn dringend beroep, het interview van de schoondochter van de verzoeker, en de vragenlijst voor het bekomen van de hoedanigheid van politiek vluchteling ingevuld door de verzoeker. De

legitieme afwezigheid van de verzoeker vormde voor het CGVS geen belemmering om een beslissing te nemen.

De bestreden beslissing schendt aldus de motiveringplicht, het redelijkheidsbeginsel en de rechten van de verdediging.”.

2.2. Overwegende dat artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Minister of diens gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die het Rijk binnengekomen is zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden, die zich vluchteling verklaart en vraagt als dusdanig erkend te worden, niet toegelaten zal worden in die hoedanigheid in het Rijk te verblijven:

(...)

4/ wanneer de vreemdeling, binnen een maand na de verzending, geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan geven.”.

Overwegende dat uit het administratieve dossier blijkt dat de commissaris-generaal op 19 december 2000 een oproeping voor een verhoor op 10 januari 2001 aan de verzoekende partij heeft gestuurd, die deze laatste op 22 december 2000 heeft ontvangen, dat de verzoekende partij op 16 januari 2001 via haar raadsman een medisch attest van 8 januari 2001 en een uitgebreide motivering van haar dringend beroep heeft neergelegd; dat voormeld medisch attest is opgesteld door een internist van het verplegingscentrum Paul Brien en als letsel vermeld “une affection médicale, actuellement instable”;

Overwegende dat de verzoekende partij aldus binnen de maand na de verzending van de oproeping er gevolg aan heeft gegeven door de neerlegging van voormeld medisch attest; dat de afwezigheid op het interview wegens de door een internist bevestigde onstabiele toestand van de verzoekende partij een geldige reden vormt; dat de commissaris-generaal door tot het tegendeel te besluiten, zijn beslissing prima facie op onjuiste feitelijke gegevens heeft gesteund; dat het middel in die mate niet kennelijk ongegrond is;

3. Betreffende de vordering tot schorsing.

3.1. Overwegende dat het auditoraat in het verslag oordeelt dat indien de kamer geen toepassing maakt van meergenoemd artikel 26, de vordering tot schorsing moet worden verworpen wegens gebrek aan ernstige middelen, met toepassing van artikel 7, § 2 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000;

Gezien de nota's van de eerste en van de tweede verwerende partij;

3.2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging

van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijk tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2.1. Overwegende dat met betrekking tot de eerste voorwaarde hierboven sub 2.2, laatste considerans werd geoordeeld dat het enige middel niet ongegrond lijkt; dat uit de daaraan voorafgaande bespreking integendeel blijkt dat het middel op het eerste gezicht gegrond kan zijn en derhalve ernstig is;

3.2.2. Overwegende dat met betrekking tot de tweede voorwaarde de verzoekende partij aanvoert dat haar zoon werd vermoord omwille van zijn afkomst en politieke activiteiten, dat zij zelf het voorwerp was van agressie door personen die rechtstreeks banden hadden met de autoriteiten, dat haar schoondochter het voorwerp was van vervolgingen en dat haar kleinzoon het voorwerp van kidnapping was, doch dat de autoriteiten geen gevolg gaven aan de door haar ingediende klachten en haarzelf en haar familie weigerden te beschermen; dat de terugkeer naar haar land daarom onmogelijk is en dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een ernstig nadeel zou toebrengen;

Overwegende dat de verzoekende partij zich beperkt tot de herhaling van haar vluchtmotief, dat vrij vaag en ongedetailleerd voorkomt, zonder nadere gegevens aan te brengen ter staving van de aangevoerde feiten; dat zij daarmee geen werkelijk noch een dreiging van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel aannemelijk maakt; dat de verzoekende partij met haar uiteenzetting niet aantoonde dat aan de tweede schorsingsvoorwaarde is voldaan, zodat de vordering tot schorsing moet worden verworpen,

B E S L U I T:

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De behandeling van het beroep tot nietigverklaring zal worden verdergezet overeenkomstig de artikelen 21 tot 24.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht mei tweeduizend en drie, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.